

sloupnický

pelmel

ROČNÍK 20 > SRPEN 2018 < ČASOPIS OBCE SLOUPNICE

Je horký srpnový večer a já sedím u notebooku a chystám se psát úvodník. Jako vždy dlouho přemýšlím o tématu. Zdroj inspirace mi zvolna vysychá. Jsem na dně! Že já vůl něco sliboval. Je těsně před půlnocí a meteostanice ukazuje stále ještě víc stupňů Celsia než hodin. Kdy ta vedra skončí! Doušek dobré whisky se chystám zapít dvěma doušky... a teď jsem na to kápnul! O čem jiném psát v tomhle počasí než – o vodě. Zeměkouli někteří přezdívali modrou planetou. Modrou proto, že většinu povrchu zabírá hladina oceánů. Ta se při pohledu z dálky jeví modře. Při pohledu z dálky ovšem není poznat, že většina té vody je slaná, a tudíž pro život člověka velmi těžko využitelná. Ovšem pomineme-li koupání a plavení se za dobrodružstvím. Ale žížeň jí nezaženete, zahrádku nezalijete. Navíc pro nás Středoevropany je strašně daleko. My jsme tady vždycky měli ty svoje mokřinky, potůčky, říčky, rybníčky a jezírka. A pak jsme se do toho dali – mokřinky jsme zmeliorovali, aby z nich mohla být políčka. Potůčky jsme zregulovali, aby se nám nerozlévaly na naše zahrádky. Říčkám jsme upravili koryta, aby se neunavovaly zbytečným meandrováním. Rychle pryč se vši tou přebytečnou vodou! Jen aby nás to jednou nemrzelo.

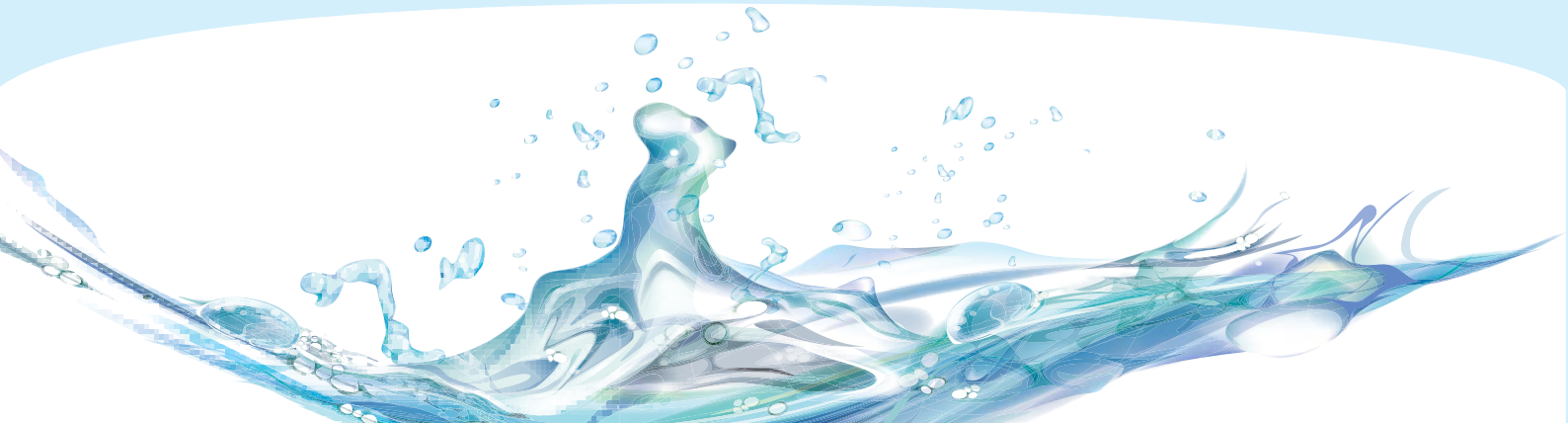
Někdo věří tomu, že se svět vyvinul, někdo tomu, že byl stvořen. Všichni ale musíme uznat, že je velice dokonalý, důmyslný a složitý. Co je složitě, bývá citlivé. Mám doma staré hodiny s kyvadlem. Když se s nimi při utírání prachu pohne, začnou „kulhat“. Když se s nimi pohne víc, zastaví se. Zaposlouchám-li se pozorně, přijde mi, že svět už trochu kulhá.

Do práce teď jezdím do poměrně vzdálené Karle. Celou cestu přes Čistou, Trstěnici a Chmelík kopíruje silnici poměrně mohutné koryto potoka. Některá místa jsou zpevněna žulovými zídkami. Koryto je ale až na pár mokřin suché, zarostlé trávou. Tekoucí voda se objevuje až na začátku Benátek. Říčka Desinka, která protéká nedalekým Osíkem, už druhý rok neprotéká. To jsou jen dva příklady z nedalekého okolí. Není zde třeba psát o z Labe čínici válečné municí v Drážďanech.

Je skvělé, že dokážeme najít jezero na Marsu. Bohužel to ale vypadá, že nedokážeme ochránit svoji vlastní vodu na Zemi. Usychají na jaře vysazené stromky v lese i stoleté duby v arboretech. Část chovaného dobytka prý bude muset na jatka, nebude čím nakrmit. Tráva neroste. Satelitní snímky našich zahrad se modrají bezelstně a v potocích je sucho. Dešťová voda leckde odtéká kanalizací a záchody splachujeme pitnou. Je cosi shnilého v tom státním Dánském...

Kulhající hodiny lze velmi citlivým posunutím vrátit zpět do původní pozice. Potom začnou jít zase správně. Snad to ještě půjde...

–JaN–

Archeologové objevili důkaz o osídlení Sloupnice

Před chystanou rekonstrukcí katolického kostela, kterou si vyžádaly statické poruchy, provedli zaměstnanci Regionálního muzea ve Vysokém Mýtě archeologický průzkum, při kterém byly přímo u základů budovy objeveny kosterní pozůstatky několika osob.

„V sondě při severní straně kostela jsme zdokumentovali větší části třech hrobů a malé části dalších dvou,“ popisuje archeolog David Vích. „V prvním hrobě byla v dlani nebožtíka nalezena stříbrná mince, podle prvních předpokladů pochází z barokního období, tedy předběžně někdy ze 17., nebo 18. století, přesné určení bude úkolem pro numismatika. V té době přitom nebylo příliš obvyklé přikládat do hrobu mince, je to spíš relikť pohanských zvyků. Druhý nebožtík měl u sebe růženec, z něhož se ve zbytcích dochovala dřevěná zrna a kovová část růžence.

Největší překvapení skrýval hrob číslo 3. Silně poškozená a neúplná kostra rovněž v ruce skrývala minci, tentokrát ovšem parvus Václava II., který se razil v letech 1300–1305. Hrob je tak mincí datován někam do prvních dvou desetiletí 14. století. Pokud by se jednalo o pohřeb staré osoby, což zatím nevím, čistě teoreticky by se mohlo jednat o pohřeb člověka, který stál u samých počátků Sloupnice,“ doplňuje David Vích. Rovněž v sondě před západním průčelím kostela se podařilo odhalit řadu kosterních pozůstatků a i zde se archeologové setkali s nálezy mincí, výzkum této sondy však není dokončen. Ostatky pohřbených osob prozkoumají antropologové, aby určili pohlaví a stáří osob, pak budou uloženy zpět do země. Byla objevena i středověká keramika, která se sem dostala s navezenou zeminou z neznámého, ale patrně ne příliš vzdáleného místa.

–MŠ–

Zprávy obecního úřadu

Kanalizace – přípojky

Koncem června a začátkem července byly zhotoveny kanalizační přípojky z hlavní silnice od „Vatárny“ k Čáslavkovým. Jednalo se o 32 přípojek. Na jejich zhotovení se podílely tři firmy. Vše se stihlo do 13. července, což byl zároveň stanovený termín ukončení dopravní uzávěrky po obci. Firmám DITERA s.r.o. Litomyšl, PP-GROUP.CZ s.r.o. Proseč a Petr Bartoš z Budislavi patří velký dík za odvedenou práci. Majitelům všech nemovitostí, které mají být připojeny na kanalizaci, byl doručen projekt na připojení. Na základě něho je potřeba vypsát seznam instalačního materiálu, který je v projektu uveden, a doručit ho na obecní úřad. Obec dle požadavků materiál objedná a nechá dovést do sběrného dvoru, kde bude majitelům nemovitostí vydán. Obec na instalační materiál poskytuje slevu 50 % těm majitelům nemovitostí, které budou na hlavní kanalizační řád napojeny do konce roku 2019. Přípojky lze zhotovovat již nyní, ale napojení na kanalizaci může být provedeno až po kolaudaci hlavního kanalizačního řádu, to je koncem června příštího roku. Přípojky si zajišťuje majitel nemovitosti sám. Seznam instalačního materiálu lze zaslat na obec osobně nebo na mailovou adresu starosta@sloupnice.cz. V období od 12. do 30. září, pokud vše půjde tak, jak je naplánováno, by mělo dojít k asfaltování povrchů v lokalitě od budovy pošty k Čáslavkovým. V této době bude po obci omezena doprava. Děkuje se za pochopení.

Začíná rekonstrukce sokolovny

V letošním roce máme v rozpočtu připravenou částku cca 3 mil. korun na další rekonstrukci sokolovny. Je vypracován projekt na opravu stropu nad nářadovnou a zateplení přístavku v severní části budovy. V současné době probíhá výběrové řízení na dodavatele akce. Byly

osloveny tyto firmy: Ditera, s.r.o. Litomyšl, STAVEX H-V s.r.o. Litomyšl a STAVOTREND Poříčí s.r.o. Oprava stropu a zateplení by mělo být hotové do konce října letošního roku. Protože je budova sokolovny prohlášena za kulturní památku, musí se ke každé opravě vyjádřit památkáři.

Úpravy na zahradách školy a školky

Prázdninový čas se využívá k úpravám školních zahrad. Na zahradě ve školce se odstranily staré plechové domečky, upravilo se podloží, na které se položila nová dlažba. Firma pana Dolečka připraví skelet nového zahradního domku, ve kterém bude prostor pro odpočinek dětí a najde se zde i místo na uskladnění tříčlvek a koloběžek. Veškeré práce jsou prováděny obecní pracovní četou.

↑ Prázdninový čas využívají stavebníci také k rekonstrukci střechy na budově mateřské školky.

Další zahradní domek bude stát na zahradě u základní školy na místě bývalé čističky odpadních vod. Pracovní četa zhotovila základovou desku, na které opět firma pana Dolečka postaví pergolu, která bude sloužit i jako přírodní učebna. Oba objekty na obou zahradách by měly být hotové do konce září.

Volby do obecního zastupitelstva

Ve dnech 5. a 6. října proběhnou volby do zastupitelstev obcí, které rozhodnou, kdo pro další volební období bude stát v čele obce

a vezme na sebe zodpovědnost rozhodovat o dění v obci. Obyvatelé si budou vybírat 15 zastupitelů. V tuto chvíli, kdy píší tyto řádky, ještě nevíme kolik kandidátek bude odevzdáno na pověřené město. Stávající zastupitelstvo na posledním zasedání rozhodlo, že příští zastupitelstvo bude opět 15členné. Z toho vyplývá, že se bude volit i rada. Voliči dostanou do svých schránek hlasovací lístky, z kterých si dle návodu budou moci vybrat, zda dají hlas celé kandidátce nebo budou „kroužkovat“ jednotlivé kandidáty.

Ať už se rozhodnete pro jakoukoli variantu, přeji vám, ať si vyberete ty správné osoby, které mají chuť pro obec na úkor svého volného času něco dělat. Důležitý pro výběr členů zastupitelstva je dotýčného odbornost a znalosti, které uplatní při rozhodování, co je pro obec prospěšnější. Není důležité si vybrat osoby, které vám jsou sympatické, ale takové, které mají odbornou způsobilost a o nichž víte, že už pro obec něco dělají a jsou pro ni už dnes přínosem.

Různé

- Zastupitelstvo obce na poslední zasedání schválilo podání žádosti o dotace na dodávkový automobil pro Sbor dobrovolných hasičů v Horní Sloupnici. Stát ještě v tomto roce přijímá žádosti na vybavení dobrovolných hasičů, proto se pokusíme dotaci získat. Jednalo by se o 450 tisíc korun od státu a 300 tisíc korun od Pardubického kraje. Rozhodnutí o dotaci obdržíme na podzim.
- Zastupitelstvo schválilo rozdělení financí na podporu činnosti spolů v obci. Mezi spolky byla rozdělena částka 237 tisíc korun. Finance musí být zúčtovány do konce listopadu letošního roku a k vyúčtování musí být přiložena zpráva o činnosti spolku za minulý rok. Nebudou-li tyto body splněny, finanční částka nebude spolkům poskytnuta.
- Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí výpověď paní Aleny Křivánkové z provozovny restaurace U Labutě k 31. říjnu letošního roku. Byl podán inzerát na obsazení místa provozovatele restaurace s možným nástupem 1. listopadu 2018 a s možností získání obec-

ního bytu od 1. května 2019. Pokud víte o někom, kdo by chtěl restauraci provozovat, podejte informaci na obecní úřad.

- Jak jsme již několikrát upozorňovali, zpracovává se nový územní plán pro naši obec. První studie výkresu je k nahlédnutí na obecním úřadu. Dále je studie umístěna na webových stránkách obce.
- Obecní úřad upozorňuje občany, kteří dosud nezaplatili poplatek za likvidaci komunálního odpadu, aby tak neprodleně učinili. Poplatek je možné zaplatit hotově na obecním úřadu ve Sloupnici nebo poukázat na účet obce 9329611/0100, variabilní symbol pro Dolní Sloupnici je 100 plus číslo popisné a pro Horní Sloupnici 200 plus číslo popisné. Věříme, že k nezaplacení poplatku došlo nedopatřením.

Vážení spoluobčané,

jak se zmiňuji v předchozím textu, čekají nás ve dnech 5. a 6. října 2018 volby do zastupitelstva obce. Znamená to, že končí další volební období, ve kterém se v obci mnoho, pro někoho možná málo změnilo. Věřte mi, že zastupitelé se snažili rozhodovat vždy ve prospěch obce a jejich obyvatel. Rozhodování to nebylo vždy lehké a jednoduché. Chtěl bych všem zastupitelům za jejich čtyřletou činnost poděkovat a popřát jim, pokud budou znovu kandidovat, hodně hlasů od obyvatel, a pokud se do zastupitelstva obce dostanou, aby měli vždy na paměti, že hájí v první řadě zájmy obce a až na druhém místě jsou osobní zájmy. Zní to možná jako klišé, ale pokud se někdo rozhodne vstoupit do politiky, byť „jenom“ na komunální úrovni, měl by si uvědomit, že je to hlavně služba lidem. Mohu z vlastní zkušenosti potvrdit, že je to služba někdy těžká, ale převažují radostné pocity z toho, když víte, že jste lidem mohli pomoci, a přispěl tak k jejich spokojenosti.

Přeji novému zastupitelstvu, aby vždy rozhodovalo ve prospěch obce a aby pod jeho vedením obec prosperovala a její obyvatelé byli za všech okolností spokojeni.

» JOSEF ŠKEŘÍK, STAROSTA OBCE

Fotbalový rok 2017/18

Další fotbalový ročník je za námi, a tak se pojďme za ním ohlédnout. Muži pod vedením Tomáše Karlíka zahájili další ročník v krajské 1. B třídě. Doufali jsme, že tentokrát jim úvodní zápasy vyjdou lépe než v ročnících předchozích. Opak byl pravdou. Po čtvrtém kole jsme měli dva body a v kole osmém bylo bodů pouze pět. Naštěstí, stejně jako v předchozím ročníku, přišlo zlepšení, v posledních pěti kolech jsme byli stoprocentní a všechna utkání jsme vyhráli! Obdobný průběh měla i jarní část, a tak z toho bylo nakonec pěkné sedmé místo a 41 bodů, což je nejlepší výsledek za poslední roky.

Po čtyřech letech skončila spolupráce s Jehnědím na úrovni dorostenců, důvodem byl malý počet hráčů, kteří zůstali v této kategorii. Starší dorostenci začali trénovat s muži a mladší, pod vedením Iva Eliáše, začali jezdit do Ústí nad Orlicí.

Spolupráce s Jehnědím pokračovala na úrovni starších žáků. Vlastně s výjimkou prvních zápasů moc nepokračovala, protože ze strany Jehnědí nebyl nikdo, kdo by se na spolupráci podílel. Takže většinu zápasů jsme odehráli jen se svými hráči, což přineslo stejný problém jako v minulých roční-

cích – nedostatek hráčů. Naštěstí se soutěž odehrála na zmenšeném hřišti, a tak se většina zápasů podařila odehrát. Výsledkově to nebylo nic moc, ale podstatné je, že se tato kategorie podařila udržet, což neplatilo v některých jiných klubech, kde museli svá družstva odhlásit během soutěže. U družstva starších žáků pokračoval Luděk Štorman, kterému pomáhali spoluhráči z řad mužů.

Mladší žáci, kterých bylo stále málo, pokračovali v Řetově ve společném mužstvu. Někteří ještě mladší hráči hrají také v Řetově v přípravkách. Nutno podotknout, že v Řetově pracují s mládeží opravdu dobře a spolupráce s nimi je na mnohem lepší úrovni, než tomu bylo v Jehnědí.

První červencovou sobotu se konal tradiční již 24. ročník turnaje v minikopané, o jehož průběhu si můžete přečíst v navazujícím textu.

Průběžně se pracuje na zlepšování prostředí kolem hřiště, ať je to rozšiřování ploch se zámkovou dlažbou, investice do nových laviček atd. Samozřejmě také zůstává trvalá údržba travnaté plochy, včetně údržby zavlažovacího systému.

Muži zahájili další ročník 11. srpna domácím zápasem s rezervou Lanškrouna. V soutěžích budeme mít také mladší a starší žáky ve společných družstvech se sousední Řetovou, kteří začínají hrát druhý zářijový víkend. Samostatně jsme přihlásili starší přípravku, která se v loňském roce pod vedením Josefa Vondry a Richarda Šplíchala připravovala na soutěžní zápasy.

Děkujeme všem příznivcům za jejich podporu a pomoc, děkujeme obci za nemalou podporu, členům klubu za práci a reprezentaci a těšíme se na naše příznivce, které tímto zveme na naše zápasy, nejenom na domácím hřišti.

>> RADOVAN JISKRA, SEKRETÁŘ SK SLOUPNICE

Ohlédnutí za 24. ročníkem turnaje Sloupnice CUP 2018

Přípravy na letošní ročník začaly dříve než ročníky předchozí. Chtěli jsme ještě nějaké věci vylepšit a zase kousek výš posunout náš turnaj. Vybudovali jsme proto větší konstrukce s ochrannými sítěmi po obou šířkách hřiště i uprostřed hřiště, aby balóny nelétaly na vedlejší hrací plochy a nerušily tím plynulost hry. Zvýšili jsme také množství cen, aby žádný tým neodjel s prázdnou, mužstva na medailových pozicích si odvezla i zajímavý finanční obnos.

Turnaj jsme z důvodu snazší organizace opět uspořádali jako jednodenní a oproti minulým ročníkům jsme přijali pouze 20 mužstev, kterým jsme na oplátku zajistili větší komfort a jednodušší hrací systém – rozlosovali jsme týmy do čtyř skupin, ze kterých postupovala čtyři mužstva do vyřazovacích bojů. Počasí nám tradičně přálo a již od samého začátku bylo vidět, že se letos opět zvedla úroveň týmů a dle našeho úsudku bylo možná 18 mužstev schopných při dobré konstelaci a troše štěstí, které je potřeba v každém turnaji, zvítězit. Tím pádem již ve skupinách byly k vidění napínavé, kvalitní a tvrdé souboje týmů, které si nedávaly ani metr hřiště zadarmo.

Ve skupinové fázi turnaje se mohli zájemci hlásit do soutěže o krále pokutových kopů o velký sud piva Staropramen. Letos se zúčastnilo rekordních 48 soutěžících. O to složitější to měl vítěz dotáhnout do úplného konce. Tím se nakonec stal Lukáš Horníček. Ve vyřazovací části turnaje jsme znovu viděli velkou porci napínavých bojů, kde v sítích osmifinále a čtvrtfinále uvízlo hned několik aspirantů na titul. Do semifinále a tím pádem do souboje o medaile a celkové vítězství se nakonec probojovaly týmy Sport bar Galaxie Chomutov (mimoходом parta skvělých fotbalistů, kteří nám dělali společnost od pátku až do neděle, vážili cestu napříč republikou a tímto bych jim chtěl ještě jednou poděkovat), dalšími semifinalisty byli Citroni, domácí TJ Mikamoto a AS Ším. Sport bar Galaxie Chomutov se utkali s AS Ším a postoupili přes ně do finále. Domácí TJ Mikamoto se utkalo s týmem Citroni a toto semifinále musely rozhodnout až pokutové kopy, z postupu se nakonec radoval domácí tým. Potvrdil tím svoji kvalitu, když do finále postoupil již počtvrté v řadě. Nejprve byl na řadě souboj o 3. místo, který nakonec zvládl lépe tým Citronů. Ve finále, kde se oba týmy snažily hrát útočný fotbal, nako-

nec urvalo vítězství na svoji stranu domácí TJ Mikamoto v poměru 2:0. Medailové pozice byly obsazené a letošní ročník odkryl veškeré svoje hádanky.

Pro děti jsme měli letos připravený skákací hrad, který mohly od rána využívat. Všichni pořadatelé a účastníci se mohli občerstvit kančím gulášem, řízký, kuřecími a vepřovými steaky, klobásami, utopenci, párky a dalšími dobrotami.

Poděkování patří všem sponzorům, kteří nám umožňují tento turnaj uspořádat. Dále všem pořadatelům, kteří se podíleli na bezproblémovém průběhu turnaje, a rozhodčím, kteří turnaj zvládli bez sebemenších stížností. Celým turnajem nás letos opět provázel Martin Cihlář, člen ranní show na Evropě 2.

Je vidět, že i když v dnešní době není snadné, zejména z důvodu velkého množství podobných klání v okolních městech a vesnicích, uspořádat dobrý turnaj s kvalitními účastníky, si s tím pořad umíme poradit, a to hlavně díky našim bohatým zkušenostem. Vždyt příští rok oslavíme již „čtvrtstoletí“. Závěrem bych Vás tak chtěl pozvat na příští ročník turnaje. Jelikož to pro nás bude jubilejní, 25. ročník, čeká na nás mnoho novinek a překvapení, na kterých již teď usilovně pracujeme. Turnaj se uskuteční o víkendu 29.–30. června 2019. A věřte, že se máte na co těšit.

» TOMÁŠ KARLÍK,

MÍSTOPŘEDSEDA ODDÍLU SK SLOUPNICE

redakčně kráceno

Divočáci ze Sloupnice informují o své činnosti

I tento školní rok se konal kroužek Mladých přátel přírody. V jeho vedení došlo ke změně. Za MS České Heřmanice vystřídal Mirka Vašínu Monika Nováková a za MS Háje Sloupnice vystřídal Václava Jiráčka Lenka Láznická. Na jednom z prvních setkání si děti zvolily nový název kroužku „**Divočáci ze Sloupnice**“. Scházeli jsme se jednou týdně, chodili do dolců, do lesa a jezdili na výlety. V říjnu, což je období, kdy probíhá říje daňčí zvěře, jsme navštívili p. Ing. Plevu na Horkách. Děti tam mohly slyšet rochání daňka. Také jsme se byli podívat u preparátora p. Jasana v České Třebové. Společně s dětmi z kroužku Líšnice jsme prošli naučnou stezku u Letohradu. Asi největší zážitek byl se Stáňou Šejblovou, která k nám přijela ukázat nástroje trubačů a nechala nás je i vyzkoušet.

Vyvrcholením našich setkání byla účast na soutěži „**Zlatá srnčí trofej**“. Letošní 45. ročník hostil Letohrad, který organizaci zvládl na jedničku. Již tradičně děti změřily své síly ve znalostech z kynologie (nauka o psech), zoologie, chovu a péči o zvěř, botaniky, zdravotvědy a ekologie. Z 31 starších dětí se ty naše umístily na 8., 10. a 11. místě. Ve skupině mladších dětí obsadily 9., 10., 18. a 22. místo z 27 soutěžících. Všechny je musíme pochválit, protože se moc snažily a byly šikovné. Poslední setkání jsme si zpestřili střelbou z malorážky, uzeným kuřecím stehýnkem a nanukem. Doufáme, že se dětem kroužek líbil, a těšíme se na další setkávání v novém školním roce.

Na závěr bychom chtěli poděkovat Mirkovi a Vaškovi za předchozí vedení kroužku. Přejeme jim hodně pěkných mysliveckých zážitků.

» MONIKA NOVÁKOVÁ, LENKA LÁZNICKÁ

Sloupenské století

V letošním roce si připomínáme 100. výročí vzniku Československé republiky. Využíváme při této příležitosti nápadu pana Martina Bečičky a uveřejňujeme v Pelmelu zajímavé události ve Sloupnici v letech 1918–2018. První dvě desetiletí byla připomenuta v minulém čísle. Data čerpáme z almanachů 700 let obce Sloupnice a 100 let školy, spolkových kronik a publikací, pamětí zdejších občanů, apod. Pokud byste měli poznatky k událostem ve zbývajících desetiletích, neváhejte nám je zaslat.

–MŠ–

1938–1947

- 1939 ● postaveno zdravotní středisko
- 1942 ● poprava pěti občanů Sloupnice na pardubickém Zámečku
- 1946 ● vznikly dva oddíly volejbalu
- 1947 ● vražda sloupenského četníka J. Hendrycha u Němčic
- 1947 ● vybudován vodojem ve Vilámově
- 1947 ● vybudována vodárna na Šuráňkově kopci
- 1948 ● zřízen vodovod pro obě obce

1948–1957

- 1949 ● fotbalová Podorlická liga za účasti Sloupnice
- 1949 ● dva oddíly volejbalu sloučeny do jednoho
- 1953 ● vybudováno fotbalové hřiště za školou
- 1953 ● vystěhování rodin Šplíchalových a Malochových v důsledku kolektivizace venkova
- 1955 ● založeno JZD Dolní Sloupnice
- 1957 ● založeno zemědělské družstvo v Horní Sloupnici
- 1957 ● vzniklo družstvo hokeje

1958–1967

- 1958 ● přestavba horní hasičské zbrojnice
- 1961 ● stavba pekárny
- 1964 ● přestavba kina na širokoúhlé
- 1965 ● přístavba tělocvičny ke škole
- 1966 ● vznikl oddíl stolního tenisu

Velká ryba bývá za odměnu

JIŘÍ VEČEŘA je z Hradce Králové, ale ve Sloupnici tráví spoustu času na chalupě. Ačkoli se rozhovoru pro Pelmel bránil s tím, že není o čem mluvit, jsem si jistý, že účastníků mezinárodních šampionátů mezi svými sousedy mnoho nenajdeme. Jiří Večeřa ovšem loni závodil v Severním Irsku na mistrovství Evropy ve sportovním rybolovu v disciplíně zvané plavaná.

► Jak byste nerybářovi vysvětlil, v čem ta disciplína spočívá?

Pravidla jsou poměrně komplikovaná. Chytá se na tekoucí vodě na odhoz nebo na bič, to je prut bez navijáku. Podstatou je, že zátek musí být nesená splávkem. Sektorem, ve kterém chytám, musí ta udice proplavat.

► Kudy vedla vaše cesta až na mistrovství Evropy?

Sportovnímu rybaření se věnuju dlouho, v Hradci třeba vypomáhám při rybářských akcích pro děti. Před pěti lety se mezinárodní odborová drážní organizace UISIC rozhodla uspořádat mistrovství republiky. Zúčastnil jsem se několika ročníků, kdy jsem se umísťoval na šestém, sedmém místě. A s podobným umístěním jsem soutěžil i na čtvrtém ročníku, který byl nominačním závodem na mistrovství Evropy, které se koná jednou za čtyři roky. Ale jeden z první šestice, která se měla mistrovství zúčastnit, nemohl odjet, a tak padla řada na mě.

➤ Jaké jste měl směrem k šampionátu vyhlídky?

Odjížděli jsme tam jako amatéři s jedinou ambicí, aby to nebyl velký průšvih. Už jen zvládnout to celé logisticky bylo náročné. Z našeho týmu sice jeden kolega chytá první ligu, někteří další měli dobré vybavení a zkušenosti, ale se zeměmi jako Francie, Anglie se vůbec nemůžeme rovnat, to jsou velmoci ve sportovním rybaření. Šampionát měl tu nejvyšší úroveň. Účastnily se ho šestičlenné týmy z devíti zemí, celkem tedy 54 účastníků.

➤ Jak závody probíhají?

První den byl trénink, při kterém jsem nechytil vůbec nic. To bylo asi nejtěžší rybaření, které jsem zažil. Pět metrů hluboký kanál, kde ta voda hodně táhne, plují tam lodě... Samotný závod je takový, že se chytá dva dny po čtyřech hodinách, přitom závodník musí být ve svém sektoru už dvě hodiny v předstihu. Rozhodčí dohlíží na dodržování složitých pravidel, třeba co se týče míchání krmení, jeho nabírání jednou rukou a tak dál. Samotné krmení ryb může začít pět minut před závodem.

První den začalo pršet, byla strašná zima. Po čtyřech hodinách se úlovky zvážily. Ale moc jsme toho nechytili. Já jsem nachytil kilo ryb, a to mi stačilo po prvním dni na čtyřřadvacáté místo, což považuju za obrovský úspěch. Ale bacha, byla to jediná ryba! Druhý den jsme jeli na jiné místo, zase čtyři

hodiny chytání. I když se to nezdá, je to opravdu dřina. Biče, na které se chystá, jsou třináct metrů dlouhé, a když je má člověk pořád v rukách... Nakonec jsme jako tým skončili na sedmém místě, takže to pro nás dopadlo dobře. Individuálně jsem se umístil na 35. místě.

➤ Počítají se všechny ulovené ryby bez ohledu na míru? Není tam žádné omezení?

Pstruzi, lososi a štiky se nepočítají. Brali se jen plotice, okouni a cejní.

➤ Proč?

Prostě je to v pravidlech.

➤ Co rozhoduje o úspěchu?

Krmení, peníze, kvalitní výbava, tenké vlasce... Rozhoduje každá maličkost. Ale hlavní jsou zkušenosti. Jeden z mých kolegů, který si půjčil profesionální vybavení, stejně neuspěl, protože s tím neuměl pořádně zacházet. Oproti tomu ti Francouzi nebo Angličani, to jsou profíci, kteří se tím sportem živí. Mají svoje figle, taky to nedokážu přesně popsat. Používají třeba kalíškovací sety zavěšené na bičích, na které umístí krmení, takže ho můžou přesně zacílit. Já jsem ho házel do vody ručně... Strašně záleží na krmení, udržet si ryby na místě čtyři hodiny, o tom to je. My jsme jako tým měli společné krmení. Já jsem měl vlastní, které jsem ale nakonec nepoužil, a trochu toho lituju. Žádný rybář samozřejmě neřekne, co do krmení míchá. Na druhou stranu, obecně

platí, že padesát procent můžeš ovlivnit a zbytek je náhoda.

➤ Jak jste na tom s „obyčejným“ rybolovem?

Tomu se věnuju poměrně intenzivně. Objížďím všechny možné vody, jen v Hradci je tolik revírů, že je za celý život neobejdeš. Řeky jsou zajímavější, protože se tam pořád něco děje, a taky složitější než stojatá voda.

➤ Hodně populární jsou v poslední době rybářské zájezdy do fjordů v Norsku...

Tam jsem byl čtyřikrát. Je to zase něco trošku jiného, spíš tam vláčíme. Ale je to zrovna tak těžká rybařina. Osobně jsem nikdy nezažil, že bych tam tahal jednu rybu za druhou, jak se říká. Každá ryba byla vydržená.

➤ Jak to vypadá se zarybněností v českých vodách?

Já bych řekl, že ryb je dost, ale přibývá rybářů. Třeba okolo písáků si kolikrát ani není kam sednout. Ale mně to tolik nevadí. Raději jdu na nějakou malou řeku a tam si vždycky zachytám. Velká ryba bývá za odměnu.

➤ Jíte ryby?

Často a rád. A sám si je připravuju.

➤ A váš nejlepší úlovek?

To byl ten kilový cejn v Severním Irsku, který mi zachránil umístění (*smích*). Ale jo, chytil jsem ryby, které měly třeba 80 centimetrů, ale že by to byl životní úlovek, to zas ne. Ani mi o to nijak zvlášť nejde.

—MŠ—

Z pozorování nebeského úkazu sešlo

Asi 40 zájemců se v pátek 27. července večer sešlo na louce u pana hvězdáře Veselého, aby pozorovalo úplné zatmění měsíce. Počasí však bylo proti, a tak z této mimořádné události nakonec nic nebylo. Pan Veselý alespoň nabídl své dalekohledy ke krátkému pozorování Venuše a Marsu a zodpovídal dotazy o vesmíru. Další příležitost ke zhlédnutí úplného zatmění měsíce bude za 105 let. O tom už ale zřejmě bude psát někdo jiný.

—MŠ—

Vzpomínky

Před 50 lety, v noci z 20. na 21. srpna 1968, vtrhla do Československa vojska zemí Varšavské smlouvy v čele se Sovětským svazem, aby rozhodným způsobem zamezili snahám o svobodnější poměry v naší zemi. Přinášíme několik vzpomínek na tuto neblahou historickou událost.

Na začátku října 1968 jsem narukoval na vojnu do Vysokého Mýta. Za deset dní tam přišli Rusové, zeptali se, kolik nás je na pokoji, a potom tam nastěhovali třikrát tolik svých vojáků. Nebo obezdili záchodové mísy, aby je mohli používat na způsob tureckých záchodků. My jsme se museli přesunout do Jaroměře. Byla to těžká doba. Největší strach měli důstojníci, protože netušili, co všechno se může stát.

>> MILOSLAV ČÁSLAVKA

Já si na rok 68 nepamatuju, ale znám ho z dětství z vyprávění. Každé prázdniny jsem trávil u rodiny na Moravě. Jednou jsem byla se stařečkem (česky se říká s dědou) na hřbitově a on mě zavedl k jednomu hrobu, kde leželi otec se synem. Stařeček mi řekl, že je zastřelili v Prostějově na náměstí Rusáci. Radioamatéři v Plumlově zachytili na vysílačkách konverzaci, ve které byl

na rok 1968

dán rozkaz zahájit na náměstí palbu. Zabili tam tenkrát šest lidí. Stařeček mi ještě kladl na srdce, ať o tom nikde nemluví, že by za to tatínka zavřeli...

» M. N.

Projížděli tudy vojáci z Polska, nebylo to hned 21. srpna, ale nějaký čas potom. Měli jet do Seče u Chrudimi, ale spletli si ji s Vidlatou Sečí, kde u lesa za Morašicemi rozbalili tábor v jetelovém poli. Jedna ruská posádka se usadila v Semaníně. Taky jsem tam asi dvakrát byl pro benzín za tři koruny...

» JIŘÍ HÁNĚL

Byli jsme krátce po vojně a počítali s tím, že se postavíme na odpor, ale vláda to nedovolila, protože by to bylo zbytečné. Na Sloupnici to přímo dopad nemělo, i když tudy vojáci taky projížděli. Otáčeli jsme jim silniční směrovky, abychom jim aspoň zkomplikovali postup, a zpívala se písnička „Běž domů, Ivane“.

» JOSEF HUDEČEK

Moje historka k invazi roku 1968 se neváže k srpnu. To jsem byl v zahraničí a zprávy o dění doma jsem měl pouze zprostředkovaně. Byl to hrozný pocit bezmoci. Můj příběh se odehrál v září. To už jsem byl zpět doma a zrovna jsem se vracel z hospody, byl jsem na pivu.

Na vratech Limberského statku byl nápis „Vraťte nám svobodu“, jak se to v té době objevovalo. Když jsem procházel okolo, tak jsem si odplivl. Právě v tu samou chvíli projíždělo vojenské auto ruské armády. Dávka ze samopalu nad mojí hlavou byla jasným znamením, že tohle si ve své zemi dovolit nesmím...

» J. Š.

Právě 21. srpna se velmi časně z rána vydal nic netušící personál Domova důchodců ve Sloupnici spolu s obyvatelkami na plánovaný vícedenní zájezd do Polska. V dopoledních hodinách dorazili k hranicím, které byly obsazeny vojskem. Nikdo nechápal, co se děje, všichni byli šokovaní. Prozíravý vedoucí zájezdu nařídil, aby se autobus otočil a vrátil se zpět do Sloupnice, protože tušil, že by se zpátky do Československa už nemuseli dostat. Hranice se od tohoto dne staly téměř nepropustnými, a tak další zájezdy do zahraničí v následujících letech nepřicházely v úvahu.

**Vybráno z Kroniky Milosrdných sester
sv. Karla Boromejského v Horní Sloupnici.**

—RED—

Místní skupina Českého červeného kříže
ve Sloupnici zve všechny děti a jejich rodiče na

Loučení s létem

**2. září 2018 od 14 hodin
na hřišti za školou**

Start soutěží a her bude probíhat od 14 do 15.30 hodin.
Zakončení obstarají kolem 16.30 hodin parašutisté.

Členové ČČK děkují ZD Sloupnice a Farmě pana
Veselého za významnou spolupráci při uspořádání
červnového dětského dne.

OBEC SLOUPNICE

nabízí k pronájmu
provozovnu pohostinství
„Restaurace U Labutě,,

K pronajmutí od 1. listopadu,
od 1. května 2019
bude k dispozici
byt nad restaurací.

Zájemci se mohou hlásit na Obecním úřadu ve Sloupnici,
tel.: 465 549 122, nebo 724 189 556.

Letní prázdninové měsíce vybízí k tomu, aby si člověk sbalil pár nejpotřebnějších věcí a vydal se na cesty, na dovolenou, kde načerpá novou energii a sílu, prožije něco nového, nechá na sebe působit neznámá místa, jiné vůně a chutě.

Letos jsem se rozhodla navštívit jednu z nejhornatějších zemí Evropy, vyznačující se nesmírně rozmanitou flórou a faunou, nekonečnými fjordy a největším počtem průzračných ledovcových jezer – Norsko. Při svém putování jsem měla možnost procestovat několik národních parků: Rondane, Dovrefjell, Reinheimen a Jotunheimen, které se pokaždé lišily svou krásou a nabízely jedinečné a neopakovatelné rozhledy. V Norsku se totiž setkáváme se třemi typy horského reliéfu. Většina pohoří má podobu nazývanou „fjell“ se zaoblenými vrcholy a mírnými svahy. Dalším typem je „vidda“ (planina), jedná se o mírně zvlněné plošiny, které bývají ve vyšších nadmořských výškách pokryty ledovci. Posledním typem jsou ostré a divoké skalní štíty označované jako „tind“ (či „tynn“), nacházejí se nejen ve vnitrozemí, ale i ve fjordové pobřežní oblasti.

Pro mě osobně byl nejintenzivnějším zážitkem ten bezmezný klid a pocit bezčasí. Ve stínu monumentálních štítů hor se najednou všechny problémy jeví jako nicotné a bezvýznamné. Je to nesmírně osvobozující a povznášející pocit. Kde jinde se Vám stane, že jdete dvě desítky kilometrů nekonečnou krajinou, aniž byste potkali živého člověka? Absence turistů v žabkách s mobily na „selfie tyčích“, nulový signál, žádný hluk, ruch a šum dává cestování zcela jiný rozměr a působí nesmírně očistně. Nemyslíte, jen jste, tady a teď. A to je něco, co jsem asi nikde jinde v takové míře nezažila. Nicméně i turistů se „selfie tyčemi“ se člověk může nabažít. Hodně jich potkáte na těch nejatraktivnějších norských túrách – například při výstupu na legendární hřeben Besseggen, jehož stěny kolmo spadají na jedné straně k světle modravému jezeru Gjende (983 m) a na druhé k tmavšímu, o 400 metrů výše položenému jezeru Bessvatnet (1373 m). Doporučuji navštívit i tyto

Putování Norskem

oblíbené národní trasy. Sice si zde příliš neužijete horskou samotu, ale na vlastní oči uvidíte všechna ta panorámata, která znáte z jen pohlednic a ploch vašich počítačových obrazovek. Stojí to za to. Oblíbeným turistickým cílem je i nejvyšší vrchol Skandinávie – Galdhøpiggen (2469 m). Stoupá se na něj po ledovci v lanových družstvech s nutným vybavením. Veliká masa ledu s občasnými hlubokými průrvami a kdesi pod vámi zurčící ledovcová řeka sice budí respekt, ale samotný výstup není tak náročný, jak se na první pohled může zdát. Zvládla jsem ho i já (po tom, co jsem pochopila, že se cepín nedrží jako motyka a že vázání smyček zrovna není mou silnou stránkou). Ta monumentální a neuchopitelná zasněžená krása, kterou po vystoupení na vrchol spatříte, se nedá slovy popsat.

Naší poslední zastávkou před odjezdem bylo Oslo. S pobytem v horách se to nedá úplně srovnávat, ale když už jste jednou v Norsku, tak chcete vidět i hlavní město. Počtem obyvatel připomíná naše Brno, takže se tam vlastně cítíte jako doma. Svým celkovým charakterem odráží skutečnost, že se nacházíte v sebevědomé a prosperující zemi. Pokud jste vášniví navštěvovatelé muzeí, jistě si zde přijdete na své. Osobně doporučuji Muzeum lodi Fram. Nejenže si zblízka prohlédnete nejbytlejší loď na světě, která přežila tři velké polární výpravy, ale poznáte životy slavných průkopníků. Doposud jsem znala jen Amundsenovu vodku, neměla jsem tedy na slavné polární badatele úplně nejlepší vzpomínky, ale to se v Muzeu lodi Fram změnilo. Výstava je hodně interaktivní, rozhodně se nebudete nudit, bez mrknutí oka zde strávíte několik hodin. A ledacos se o sobě dozvíte. Já jsem například zjistila, že bych v drsných podmínkách nepřežila ani den. Co se dá dělat, cestu na jižní pól budu muset ještě odložit...

–TEŠ–

Jezero Gjende

Pohled z nejvyšší hory Norska

Redakční poznámky

- Články a fotografie zasílejte v elektronické podobě.
- Příspěvky, prosíme, zasílejte nejpozději do dne uzávěrky příštího čísla.
Nemůžeme zaručit, že příspěvky dodané po datu uzávěrky, budou otištěny.
- Své příspěvky konzultujte s dostatečným časovým předstihem s redakcí.
Redakce si vyhrazuje právo výběru jednotlivých příspěvků.
- Cena za otištění inzerátu je 200 Kč pro místní, 500 Kč pro ostatní.

Příspěvky, připomínky a dotazy zasílejte na adresu
pelmel@sloupnice.cz

Uzávěrka příštího čísla Sloupnického PELMELU je 20. září 2018.

Další číslo Sloupnického PELMELU vyjde 10. října 2018.

Sloupnický PELMEL je časopis obce Sloupnice. Vychází šestkrát ročně. Vydání 4. čísla 20. ročníku: 21. srpna 2018.
Místo vydání: Sloupnice 196, IČ: 038 130. Evidenční číslo přidělené Ministerstvem kultury: MK ČR E 12832.
Náklad 350 výtisků. Cena 5 Kč.

Redakce: Martin Škeřík, Tereza Štochlová, Jaroslav Novák
Grafická úprava a sazba: Petr Bartoň
Tisk: Tiskárna Osík